

GO HOME or GO TO SHULE- What's the Ideal?/Yehoshua Grunstein

Introduction

"Rabbi, you've been teaching the laws of Kosher food, the laws of the Holidays and more throughout the year. But the basis of it all, including the 8 days of Pesach & the 9 days Sukkot, all go back to that famous Shavuot morning, when the Jewish people received these laws! How come Shavuot isn't 10 days? Should it not get more, and not less attention than Pesach or Sukkot?"

A] No Name to the Holiday that G-d gave us the Torah

1) ויקרא פרק כ"ג [פרשת המועדות]:

ערב פסח	בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבִים פֶּסַח לִיקוֹק:
פסח	וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמִּצּוֹת לִיקוֹק שׁ:
שבועות	וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת... עַד מַמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׂבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לִיקוֹק... וְקִרְאתֶם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ... (לד) ... בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לִיקוֹק:
סוכות	

רמב"ם [הלכות שביתת יום טוב, וי"ז]: שבעת ימי הפסח ושמונת ימי החג עם שאר ימים טובים כולם אסורים בהספד ותענית, וחייב אדם להיות בהן שמח וטוב לב הוא ובניו ואשתו ובני ביתו וכל הנלוים עליו שנאמר "ושמחת בחגך" וגו'.

Rambam's Code [Laws of Yom Tov 6/17]- It is forbidden to fast or recite eulogies⁴³ on the seven days of Pesach, the eight days of Sukkot, and the other holidays.⁴⁴ On these days, a person is obligated to be happy and in good spirits; he, his children, his wife, the members of his household, and all those who depend on him, as [Devarim 16/14] states: "And you shall rejoice in your festivals."

Historic Reason	Unique Mitzva	Holiday
<p>כי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוּצִיאָךְ יְקוֹק אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לֵילָה וְאָמַרְתֶּם זִבְחַ פֶּסַח הוּא לִיקוֹק אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם כִּנְגַפּוֹ אֶת מִצְרַיִם וְאֶת בְּתֵינוּ הִצִּיל</p>	<ul style="list-style-type: none"> שְׁמֹר אֶת חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לִיקוֹק אֱלֹהֶיךָ 	ערב פסח
<p>כי בו יִצְאֶת מִמִּצְרַיִם כי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יִצְאֶת מִמִּצְרַיִם כי בְּחִפְזוֹן יִצְאֶת מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם</p>	<ul style="list-style-type: none"> אֶת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת כְּאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ ... לֹא תֹאכַל עָלָיו חֶמֶץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עָלָיו מִצּוֹת לֶחֶם עֲנִי 	פסח
	וְעָשִׂיתָ חַג שִׁבְעוֹת לִיקוֹק אֱלֹהֶיךָ ?	שבועות
<p>לְמַעַן יִדְעוּ דִרְתִּיכֶם כי בְּסֻכּוֹת הוּשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוּצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְקוֹק אֱלֹהֵיכֶם:</p>	<ul style="list-style-type: none"> בְּסֻכּוֹת תִּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים ... וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר ... 	סוכות

מסכת ראש השנה דף ו-: עצרת, פעמים חמשה, פעמים ששה, פעמים שבעה. הא כיצד? שניהן מלאין - חמשה, שניהן חסרין - שבעה, אחד מלא ואחד חסר - ששה.

Tractate Rosh Hashanah 6b- Shavuots ometimes occurs on **the fifth** of Sivan, **sometimes** on **the sixth** of Sivan, and **sometimes** on **the seventh**. How so? If **both** the months of Nisan and Iyyar **are full** months of thirty days each, the festival of Shavuot, which is celebrated fifty days after the second day of Passover, occurs on the **fifth** of Sivan; if **both** months **are short**, with twenty-nine days each, it occurs on the **seventh** of Sivan; and if **one** of them **is full and the other is short**, it occurs on the **sixth** of Sivan.

מסכת שבת דף פו-ת"ר: בששי בחדש ניתנו עשרת הדברות לישראל. רבי יוסי אומר: בשבעה בן.

Tractate Shabbat 86b- The Sages taught: On the sixth day of the month of Sivan, **the Ten Commandments were given to the Jewish people. Rabbi Yosei says: On the seventh day of the month**

מגן אברהם [או"ח סימן תצ"ד] - קשה לי: היאך אנו אומרים בשבועות "יום מתן תורתנו?" הלא קי"ל כר"י דאמר בז' בסיון נתנה תורה... ולדידן לעולם שבועות בו' בסיון?!...ומה שקשה עוד דהתורה ניתנה ביום נ"א לספיר' דהא יצאו ממצרים ביום ה' והתורה ניתנה בשבת?...?

Magen Avraham [OC 494]-I don't understand: how can we say that Shavuot is "the DAY of the giving of the Torah?" After all, the law was codified like R' Yossi that the Torah was given on the 7th of Sivan....but we always celebrate it on the 6th? ...And what's even more incomprehensible is that the Torah was given on the 51st day to the counting of the Omer, as they left Egypt on Thursday and the Torah was given on Shabbat?...

Answer

דברים פרק כ"ו ט"ז-היום הזה יקנוק אלהיך מצונך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים... רש"י-בכל יום יהיו בעיניך חדשים, כאלו בו ביום נצטוית עליהם.

Rashi [ibid]- Every day it shall be in your eyes as if it's new, as if that very day you were commanded to do them [i.e.-the Mitzva.]

...שתהיה חביבה עליך בכל יום כאילו היום ניתנה מחדש לאותו יום... (מדרשי התורה, מהקדוש א.נ. שלמה אשטרוק

עמ' 118, מבוא ב"תורה שלימה" לרב כשר, כרך ט"ז/סימן ל"א/סעיף א')

...the Torah should be dear to you **every day**, as if today **it was given anew for that day** (Midresheit HaTorah A.N Shlomo Ashtruok, pp 188, brought in the "Torah Shelima" of Rav Kasher, 16/31/1)

ועוד פתח רבי יהודה בכבוד תורה ודרש: "הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם"- וכי אותו היום נתנה תורה לישראל? והלא אותו יום סוף ארבעים שנה היה? אלא ללמדך: שחביבה תורה על לומדיה בכל יום ויום כיום שנתנה מהר סיני. (מסכת ברכות, דף סג עמוד ב)

And R' Yehuda opened [the discussion], in honor of the Torah, and said: "Pay attention and listen, O Israel! This day, you have become a nation"-did the people just receive the Torah that day? After all they received it 40 years prior? Rather, to teach you: the Torah is **so dear to [the Jewish people who] learn it every single day, as if it was the day they received it at Sinai!** (Tractate Berachot 63b.)

Ramification # 1; Shema Daily

"אשר אנכי מצוך היום" (דברים ו/ו) היינו לומר: בכל יום יהיו בעיניך כחדשים, ולא כמי שכבר שמע אותו הרבה פעמים שאינו חביב אצלו. (שולחן ערוך, אורח חיים, הלכות קריאת שמע סימן סא/ב)

...That I have commanded you today" [Devarim 6/6, part of the daily Shema,) is to say; each day, it should be in your eyes like something new, and not like one who has heard it many times, [as then] it's no longer cherished. (Code, OC, Laws of Shema 61/2)

Ramification # 2; No MITZVA on Shavuot

מפני גודל קדושת היום, בו ניתנה כל התורה כולה, לא רצו להקטין קדושתו ע"י מצוה פרטית... (תורה שלימה, שם עמ' רפ"ז)
...because of the greatness of the day's holiness, on which the entire Torah was given [to the Jewish people,] **they didn't want to belittle its holiness by having just a specific Mitzva** [to do only on that day.] (Torah Sheleima, ibid pp 287)

Ramification # 3; Mount Sinai

לא תִגַע בוּ יָד כִּי סָקוּל וְסָקַל אוּ יָרָה אוּ יִרְה אִם כְּהֶמָּה אִם אִישׁ לֹא יִהְיֶה בְּמִשְׁךְ הַיָּבֵל הַמָּה יַעֲלוּ כָּהֵר: (שמות י"ט/יג)
No hand shall touch it, for he shall be stoned or cast down; whether man or beast, he shall not live. **When the ram's horn sounds a long, drawn out blast, they may ascend the mountain** (Shemot 19/13.)
שכן מצונו בהר סיני, שכל זמן שהשכינה שרויה עליו - אמרה תורה "גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא",
נסתלקה שכינה ממנו - אמרה תורה [שמות י"ט] "במשך היבל המה יעלו בהר". (תענית דף כא עמוד ב)
As we've seen at Mount Sinai: at the time that G-d's presence rested on it, the Torah said "even the cattle should not graze near that Mountain!" But once G-d's presence left it, the Torah said "**When the ram's horn sounds a long, drawn out blast, they may ascend the mountain.**" (Tractate Taanit 21b)
שכן מצונו בהר סיני, שכל זמן שהשכינה שרויה עליו - אמרה תורה "גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא",
נסתלקה שכינה ממנו - אמרה תורה [שמות י"ט] "במשך היבל המה יעלו בהר". (תענית דף כא עמוד ב)
As we've seen at Mount Sinai: at the time that G-d's presence rested on it, the Torah said "even the cattle should not graze near that Mountain!" But once G-d's presence left it, the Torah said "When the ram's horn sounds a long, drawn out blast, they may ascend the mountain." (Tractate Taanit 21b)

Ramification # 4; Torah in HOLY, not Pure

רבי יהודה בן בתירא היה אומר: אין דברי תורה מקבלין טומאה. מעשה בתלמיד אחד שהיה מגמגם למעלה מרבי יהודה בן בתירא. אמר ליה; "בני- פתח פיך, ויאירו דבריך שאין דברי תורה מקבלין טומאה, שנאמר "הלא כה דברי כאש נאם ה'-- מה אש אינו מקבל טומאה, אף דברי תורה אינן מקבלין טומאה" (מסכת ברכות דף כב ע"א)
R' Yehuda son of Beteira taught: Words of Torah are not subject to impurity! There was once an incident, in which a student was stuttering above R' Yehuda son of Betira. He said to him: "My son: open your mouth, and may your words enlighten us, as the words of Torah are not subject to impurity, as is says: "All my words are like fire, said the Lord;" Just like fire is not subject to impurity, so too the words of Torah are not subject to impurity (Tractate Berachot 22a.)

Conclusion

לך אמר להם שובו לכם לאהליכם (דברים פרק ה'כ"ז)
"Go and tell them-**Return to your Tents!**(Devarim 5/27)
רבי אליעזר סבר: או כולו לה' או כולו לכם. ורבי יהושע סבר: חלקהו, חציו לה' וחציו לכם. אמר רבי אלעזר: הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם. מאי טעמא? יום שניתנה בו תורה הוא. (מסכת פסחים דף ס"ח עמוד ב)
R' Eliezer understands: you can devote it totally to G-d [i.e.-prayer/study] or totally to yourselves [i.e.-eating.] R' Yehoshua understands: half for G-d and half for yourselves. **Says R' Elazer- on Shavuot, all agree that you must also insure it be "for yourselves" [i.e.-a lavish meal] as well. Why? It's the day the Torah was given!** (Tractate Shabbat 68b)
Rashi [ibid;]

שישמח בו במאכל ומשתה, להראות שנוח ומקובל יום זה לישראל שנתנה תורה בו.
One should rejoice on it with food and drink, in order to show that **it was convenient and acceptable that the Torah was given.**

שעשו שמחה ויום טוב, כי כן חובה לשמוח בקבלת התורה... ואמר רבי אלעזר מכאן שעושים משתה לגמרה של תורה (שהש"ר א ט).

They made a happy event and holiday, as it's obligatory to be happy when receiving the Torah...and thus said R' Elazer: from here we deduce that one makes a feast when finishing a part of the Torah [Midrash Shir HaShirim Raba 1/9]